

လမ်းညွှန်

သူ့ကို မမုန်းဘူး

အခန်း (၁)

(၁)

ဘာဂါဆိုင်လေးရှေ့ကို ကားနှစ်စီး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထိုးရပ်လိုက်ပုံက အလောတကြီး အကြမ်းပတမ်း နိုင်လှ၍ တဝေါဝေါ တကျိကျိ အသံတွေ မြည်ဟည်းကာ ဆိုင်ထဲကလူတွေအားလုံး ဆိုင်မျက်နှာစာ မှန်ချပ်ကြီးတွေမှ တစ်ဆင့် လမ်းမဘက် လှည့်ကြည့်ကြပါသည်။ ။

ရှေ့ကားက တံခါးနှစ်ပေါက် ပြိုင်ကားပုံစံ ဖက်ဖူးစိမ်း။ နောက်ကားက ကျည်ဆန်လို ခေါင်းလုံးလုံးရှည်မျောထွက်နေကာ ကားအရောင်က နက်ကျောပြောင်မှောင်နေသည်။ ။ ရှေ့ကားပေါ်က အသက်အစိတ်လောက် လူရွယ်သုံးယောက် တစ်ပြိုင်နက် ဆင်းလိုက်ကြသလို နောက်ကားပေါ်မှ နှစ်ယောက်ဆင်းလာသည်။ ။

ရှေ့ကားရဲ့ တံခါးနှစ်ချပ်ပိတ်သံ နောက်ကားရဲ့ တံခါးနှစ်ချပ် ပိတ်သံတို့ဟာ "ဂုတ် . . . ဂုတ် . . . ဂုတ် . . . ဂုတ်" နှင့် လေးချက်ဆင့်၍ ပြင်းထန်စွာ ထွက်ပေါ်လာပြီးလျှင် ထိုလူရွယ်ငါးယောက်တို့ သည် ဘာဂါဆိုင်ဆီ ဦးတည်လျက် တင်းတင်းမာမာကြီးတွေ လျှောက်လာပုံမှာ ဟောင်ကောင်အက်ရှင်ကားတွေထဲက ဂိုဏ်းစတားတွေပုံစံအတိုင်းပင်။

မြင်ကွင်းဟာ တစ်မျိုးလန့်စရာ ကောင်းနေပေမဲ့ စ, အာရုံထဲ ကြည့်လို့ ပင် ကောင်းနေသေးသလို တစ်မျိုးလေး ဆန်းနေ၍ မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေမိပါသည်။ ။

"ဟဲ့ . . .ဟဲ့ . . . ဘာကြီးတွေလဲ"

"အေး . . . ကြောက်စရာကြီးတွေ"

'စ' , တို့ စားပွဲမှာ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ထိုင်နေသည် ဖြစ်ရာ 'ဖူး' နှင့် 'သစ်သစ်' ထံမှ အလန့်တကြား အသံတွေ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ။ စ , သည် လည်း မျက်ခုံးလေးကို ကြုတ်၍ ရင်ထိတ်စရာလိုဖြစ်နေတဲ့ မြင်ကွင်းကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ။

တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ချောချောမိမိ သားသားနားနား ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း လူရွယ် လေးယောက်တို့ အလယ်တွင် ရုပ်ခပ်ကြမ်းကြမ်းတစ်ယောက် ညပ်ပါ လာလေရာ ပိုပြီး ထူးခြားသလို ဖြစ်နေတာပင်။ ဆိုင်ရှေ့ကွက်လပ် ကျောက်ပြားခင်းပြင်ကျယ်ကို သူတို့ ဖြတ်လျှောက်လာကြသည် မှာ မြန်ဆန်လှ၍ စက္ကန့်ပိုင်းသာ ဖြစ်လိုက်သော်လည်း သူတို့ ငါးယောက်သာ ထီးထီးကြီးတွေမို့ သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ် အကဲခတ် ရှုမြင်ခွင့်ရလိုက်ပါသည်။ ။

ကြည့်ကောင်းတဲ့ လူလေးယောက်တည်း ဆိုလျှင် ဤမြင်ကွင်းဟာ ဒီလောက်ထိ ပြီးပြည့်စုံမည် မထင်။ အလယ်က ရုပ်ဆိုးဆိုးလူက ဤမြင်ကွင်း ဤရှုခင်းကို ထိန်းထားသလို သူ့မျက်နှာပေါ်က အရှိန်အဝါ မာန်တစ်မျိုးက ဘေးကို လင်းဖြာနေသလိုလို။ ကြမ်းတဲ့ ရုပ်ပေါ်မှာ ဒါမှ ယောက်ျားရယ်လို့ ဂုဏ်ပြုလောက်တဲ့ အရိပ်အဆင်တစ်ခုက ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ။

"အလယ်ကလူကို ကြည့်စမ်း ၊ သူ့ရုပ်က သိပ်ပြီး Manly ဖြစ်တယ်"

"စ, စကားဆိုးလျှင် . . .

"ဟဲ့ . . .ဟဲ့ . . .အဲဒါ . . . နေရီဟဲ့ . . . နေရီ"

ဖူးက အထိတ်တလန့် အော်လိုက်လျှင် သစ်သစ်က . . .

"ဟုတ်လား . . . အဲဒါလား"

ဖူးရော သစ်သစ်ပါ သိနေသူတစ်ယောက်ကို စ, က သူ မသိရ၍ . . .

"နေရီ ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ"

"ဪ . . . ငါပြောတယ်လေ၊ သန့်သိုက်ဦးရဲ့ ဘော်ဒါ၊ ဘက်စ်ဖရင်း
ဒ် ဆိုတာလေ၊ သန့်သိုက်ဦးရဲ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း ဆိုတာပေါ့"

"ဪ"

ဒီလိုပြောလိုက်မှ စ, နားလည်သွားကာ မျက်လုံးလေးများကို
မှေးစင်းလျက် ကြည့်လိုက်မိပါသည် ။ အလယ်က လျှောက်လာတဲ့
ရုပ်ကြမ်းကိုသာ အာရုံစိုက်ကြည့်မိတော့သည် ။ သန့်သိုက်ဦးမှာ လူဆိုးရ
ပ်ဆိုး သိပ်သိပ်ချစ်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ သိ
ထားပြီး၍ ပင်။

ကျန်တဲ့ လေးယောက်ဟာ ချောမောကြည့်ကောင်းကြ၍ လူဆိုးရုပ်
ဆိုးဆိုတဲ့ "နေရီ" ဟာ အလယ်ကောင်က လူမှန်းသေချာပြီ။ ပြားပိနေတဲ့
နှာခေါင်း၊ နှုတ်ခမ်းထူထူ၊ အသားညိုတို့ ကြောင့် သူ့ပုံစံဟာ လျှပ်တစ်ပြ
က်ကြည့်လျှင် နီဂရိုးနှင့် တူချင်ရတဲ့ အထဲ သေချာကြည့်တော့ သူ့ခေါင်း
ပေါ်က တစ်ခေါင်းလုံး မွမ့်စိတက်အောင် လိမ်တွန့်ကောက်ကွေးနေတဲ့
ဆံပင်ချောင်းများကြောင့် လုံးဝပင် ကပ္ပလီနီဂရိုးနှင့် တူနေပါသည် ။

နီဂရိုးအစစ်တွေလောက် နှုတ်ခမ်းမထူတာကလွဲရင် လမ်းလျှောက်
ပုံ ဆောင့်ကြွားကြွားဟာလည်း ထိုစတိုင်မျိုးဆန်နေသည် ပင်။

"ကြောက်စရာကြီး"

သစ်သစ်က တိုးတိုးညည်းသည် ။

အရပ်ခြောက်ပေလောက်မြင့်တဲ့ ထို "နေရီ" သည် လျှောက်လာတုန်းက အလယ်က။ ရှေ့နှစ်ယောက် နောက်နှစ်ယောက်ပုံစံမျိုးနှင့်။ မှန်တံခါးဝရောက်တော့ ရှေ့နှစ်ယောက်က ရပ်စောင့်ပေးကာ သူက မှန်တံခါးကို ဦးစွာတွန်းဖွင့်ဝင်လိုက်သည် ။

စ, သည် နှုတ်ခမ်းလေးကို မွဲလိုက်ပါသည် ။

သူ့ကိုယ်သူ လူဆိုးခေါင်းဆောင်ကြီးလို ဟန်များ လှတဲ့ (သန့်သိုက်ဦး အင်မတန်ချစ်တယ်ဆိုသော) နေရီကို အမြင်၌ ချဉ်သွားကာ အမြင်လည်း ကတ်လှ၍ ပင်။

"ရန်ဖြစ်မလို့ ထင်တယ်ဟဲ့၊ ရန်ဖြစ်မလို့ ထင်တယ်"

ဖူးရဲ့ မှတ်ချက်သံနှင့်အတူ ဆိုင်ထဲက စားပွဲထိုးကောင်လေးတွေပါ အနည်းငယ် ပျာပျာသလဲ ဖြစ်ကုန်ကြတာ မြင်ရသည် ။ စ,သည် ချဉ်နေမိတာအပေါ်ဆင့်၍ အတော်စိတ်ပျက်သွားကာ မျက်မှောင်ကို ပိုကုတ်မိ၍ နေရီကို မနှစ်မမြို့ စူးစူးရဲရဲ ကြည့်မိဆဲ ထိုနေရီ၏ မျက်လုံးများက ဖျတ်ဆို စ, ထံရောက်လာကာ မသိမသာလေး ခြေလှမ်းတုံ့သွားသလို စ,ထင်မိသည် ။

သူငါ့ကိုများ သိသလား။

သိရင်လည်း သိနိုင်တာပင်။ သန့်သိုက်ဦးနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ပေါ့။ တစ်ချက်ကလေး မဆိုစလောက် တုံ့ကာ သတိမပြုမိရုံတစ်မယ်လေး ရှုန်းသွားတဲ့ ဟန်ကို ချက်ချင်းပဲ ထိုနေရီက ဖျောက်ပစ်လိုက်ကာ သူ့ခြေလှမ်းကို ပုံမှန်ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆက်သည် ။

မျက်တောင်တစ်ခတ်အတွင်းမှာ ပင် သူတို့ ငါးယောက်သည် တံခါးနှု

င့် မနီးမဝေး တစ်စားပွဲမှ ကောင်လေး လေးယောက်ရှိရာသို့ ဗြိတိန်ခနဲ ရောက်သွားကာ ရောက်သည် နှင့် စက္ကန့်ပိုင်းပင် အချိန်မဆွဲဘဲ နေရီက တစ်ယောက်ရဲ့ အင်္ကျီကုပ်ကို ဆွဲဆုပ်ထူမ၊ ယူလိုက်သည်။ ။

"မင်းလား ကျော်ကြီး"

ထိုလူငယ်သည် ရွယ်တူလောက်ဖြစ်ငြား နေရီထက်ညက်သည်။ ။ သူက ထူး၍ သေးညက်တာ မဟုတ်။ နေရီက မြင့်မားထွားကျိုင်းတာ။ ဘာမှ မပြောဘဲ နေရီ လက်ထဲ မတ်တတ်ရပ်ပါလာသော သူငယ်ချင်းကို ကျန်လူငယ်သုံးယောက် ဘာမှ မကူမဟန့်မိဘဲ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေကြလေသည်။ ။

နေရီသည် ကျော်ကြီးဆိုသူ မတ်မတ်ရပ်မိသည် နှင့် ချက်ချင်းပင် လက်သီးတစ်လုံး မျက်နှာသို့ ပစ်သွင်းလိုက်သည်။ ။

"အဲဒါ မောင်သန့်ကို ရန်စ၊ တဲ့ အတွက်"

ကျော်ကြီးသည် နောက်ကို လန်ကျကာ ကုလားထိုင်နှင့်တိုက်၍ လူရော ကုလားထိုင်ပါ လဲပြိုခိုက် လက်က စားပွဲခင်းစကို ဆွဲမိဆွဲရာ ဆွဲမိ၍ စားသောက်နေသော ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ ဆူညံစွာ လဲပြိုပြုတ်ကျ ကွဲရှုကုန်သည်။ ။

"အမယ်လေး"

ဖူးက ယောင်အော်ကာ ပါးစပ်ကိုအုပ်ရင်း လန့်နေပါသည်။ ။ ဆိုင်ထဲရှိ စားသောက်နေသူအားလုံးသည် ရန်ပွဲကို အကဲခတ်ကာ မထိတ်သာ မလန့်သာ။ ဆက်ထိုင်နေကြရမလားထ၊ ထွက်သွားကြရမလား။ ရန်ပွဲ ဒီထက်ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ကြီးထွားလာမလား၊ ခဏနဲ့ ပြီးသွားမလား။

ဘာကိုမှ မဝေခွဲနိုင်ဘဲ အထိတ်တလန့် ကြောင်အမ်းအမ်းတွေ ဖြစ်

နေကြပါသည်။ နေရီက လဲပြီနေသော ကျော်ကြီးကို ဆွဲထူသည်။

"သွားကြရအောင်ဟယ်၊ ငါကြောက်တယ်"

ဖူးက ကတုန်ကယင်ပြော၍ စကားလှည့်ကာ . . .

"အသာနေစမ်းပါဟယ် ဖူးရဲ့၊ နင်ကလည်း ရုပ်ပျက်လိုက်တာ"

"ကြောက်တယ်ဟဲ့၊ လာထိမိရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"လာထိမိရင် ပြန်ကောက်ပေါက်မှာ ပေါ့၊ လူရိုင်း လူဆိုး၊ သူ
လာရမ်းကားတာကို မဆီမဆိုင် ထွက်ပြေးရမယ်လို့ "

နေရီသည် နှုတ်ခမ်းကို သွေးသုတ်ရင်း ပြန်လည်ထူမ , ပါလာသော
ကျော်ကြီးကို နောက်တစ်ချက် ထပ်ထိုးချလိုက်သည်။

"ဒါက မစားရတဲ့ အမဲ သဲနဲ့ ပက်၊ မင်း မရနိုင်တဲ့ ဟာကို သွားပုပ်
လေလွင့် ပြောလို့ "

ကျော်ကြီးသည် နောက်တစ်ကြိမ် လဲပြီသွားသည်။ ။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်
. . . ကျော်ကြီးရဲ့ သူငယ်ချင်းများ ကျော်ကြီးကို ပြေးထူကာ . . .

"ကိုနေရီ . . . တော်ပါတော့ဗျာ၊ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊
နားလည်မှုလွဲကြတာပါ၊ ပြီးတာပြီးပါစေတော့၊ ကျေနပ်ပါတော့"

"ကျေနပ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က လုပ်ချင်တာ လုပ်လိုက်ရပြီးရင်
ပြီးပြီ၊ မလုပ်ရသေးရင် စိတ်ထဲမှတ်ထားမိလိမ့်မယ်၊ ခုတော့ မှတ်ထားစရာ
ဘာမှ မရှိတော့ဘူး ပြီးပြီ"

နေရီသည် သူ့သူငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းဆွဲထူ၍ မတ်မတ်ပြန်ရပ်လာ
သော ကျော်ကြီး လက်မောင်းကို တစ်ချက်ပုတ်လိုက်သည်။ ။ ကျော်ကြီး
ကား ရှက်လည်း ရှက် ခံလည်း ပြင်း၊ ပြန်လည်း မလုပ်ဝံ့သလို ယောင်

ပေယောင်ပေနှင့် . . .။

ထို့နောက်တော့ နေရီနှင့် အပေါင်းပါတစ်စုသည် ဆိုင်ထဲက ပြန်ထွက်သွားကာ ကားနှစ်စီးပေါ် အလာတုန်းကအတိုင်း တက်၍ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပြန်ထွက်သွားကြပါသည်။ နေရီ စီးတဲ့ နောက်ကားကို တခြားတစ်ယောက်က မောင်းသည်။ နေရီ မမောင်းပါ။

နေရီသည် ကားပေါ်ထိုင်မိသည် နှင့် ကိုယ်ကိုလျှောချမှီထိုင်လိုက်၍ သူ့မျက်နှာကိုပင် ကားပြတင်းမှန်မှ မမြင်ရ၊ ငယ်ထိပ်ပိုင်းသာ မြင်ရတော့သည်။ ဤပုံနှင့် ပါသွားသည်။

စ, သည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ဒေါသတကြီးနှင့် စားပွဲကို လက်သီးဆုပ်လေးနှင့် ထုပ်ပစ်မိသည်။

"ဟဲ့ . . .စ,၊ အမယ်လေးလေး၊ နင်က တစ်မျိုး၊ ဘာဖြစ်တာလဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ . . . ကြည့်စမ်း၊ သိပ်အတင့်ရဲပြီး သိပ်လူပါးတာပဲ၊ သူ လုပ်လို့ ဆိုင်ထဲမှာ အကွဲအရှုတွေ ဖြစ်ကုန်တာလည်း ဂရုတစိုက်လေး ပြောဖော်မေးဖော်တောင် မရဘူး၊ ဘယ်လောက် ရဲတင်းအနိုင်ကျင့်လဲ၊ ရိုင်းလိုက်တာ"

"ဪ . . . နင်ဟာလေ၊ ဘာမှ လည်း မသိဘူး"

"ဘာသိရမှာ လဲ"

"ဒီဆိုင်က နေရီ၊ အမေဆိုင်ဟဲ့၊ သူ့ဟာသူဆိုင်ပဲဖြစ်ပြီ"

"နင်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နေရီ၊ အကြောင်းတွေ သိပ်သိနေရတာလဲ ဖူးရဲ့ "

"ဪ . . . ငါ့မှာ က အစ်ကိုသုံးယောက်နဲ့ လေ၊ အစ်ကိုတွေက ဒီအ

ရွယ် ဒီအရွယ်တွေထဲကပဲဟာ၊ ယောက်ျားလေးချင်း သူတို့ သိကြတာ တွေ ပြောဆိုနေတာ ငါလည်း ကြားသိနေရတာပေါ့"

"နင့်အစ်ကိုတွေက သူနဲ့ ခင်လား"

"မခင်ပေမဲ့ ကားချင်းတော့ မတော်တဆ တိုက်ဖူးတယ်"

"ဟယ် . . . သေရော၊ ဒီကောင်ကြမ်းရောပေါ့၊ ဟုတ်လား"

သစ်သစ်က မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူး မေးရာ . . . "ဟင့်အင်း၊ ကိုဦး နဲ့ တိုက်တာလေ၊ ကိုဦးက ဘယ်လောက်အေးလဲ၊ နင်တို့ အသိပဲ၊ ကိုဦး ကလည်း နေရို့ကိုသိတော့ ပြဿနာမဖြစ်ချင်လို့ သူအရင်ဦးအောင် ဆင်းတောင်းပန်တယ်လေ၊ မှားတာတော့ နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ်စီအမှား ပဲ"

"အဲဒီတော့ သူက အေးအေးဆေးဆေးပေါ့"

"အင်းပေါ့၊ ကိုဦးက တောင်းပန်တော့ သူကလည်း ဆင်းတောင်းပန် တယ်၊ အပြန်အလှန်ပေါ့ဟာ၊ သူကားက အကောင်းကြီး၊ ကိုဦးကားက အိတ်တီစစ်စ်ဆူပါဆလွန်းရယ်၊ အမှန်ဆို ဘယ်သူမှ ဘယ်သူ့ကို လျော်စ ရာမလိုဘူးပေါ့ . . .

ဒါပေမဲ့ သူက ကိုဦးကို သူ့ဝပ်ရှောင် ခေါ်သွားပြီး ပြင်ပေးတယ်၊ ပြန် သ, ပေးတာလည်း အများကြီး၊ ဖောဖောသီသီ ဖြုတ်လဲပေးတာတွေရော ၊ ပြီးတော့ သူ ငွေချေတာ၊ ငါတို့ ကားတောင် တန်ဖိုးတက်သွားသေးတယ် အဟိ" " အမြတ်တောင် ထွက်တယ်ပေါ့လေ"

"အေးဟဲ့၊ အဲဒီ နေရို့က တရားသေတွက်လို့ မရဘူးဟဲ့၊ ကောင်းချင်လည်း သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဆိုးချင်လည်း သိပ်ဆိုးတယ်"

"ဒါပေမဲ့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံက ရမ်းကားလွန်းတယ်လေ၊ ရိုင်းစိုင်းတယ်လို့

ပဲ ငါသတ်မှတ်တယ်"

ဖူးက စ,ကို မျက်စောင်းထိုးရင်း . . .

"သန့်သိုက်ဦးနဲ့ က သိပ်ကို သိပ်ကို ချစ်ကြတာ၊ တွဲတာမှ လင်မယား လိုကို တွဲတာ၊ ငယ်ငယ်တည်းက အရင်းအချာနော်"

စ, သည် မျက်စိမြင်လွှာထဲ ခုထိ ထင်ကျန်ရစ်သည့် နေရီ၊ ပုံရိပ်ကို ခေါင်းဆတ် ဖျောက်ပစ်လိုက်ရင်း . . .

"ဘာဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ငါသူ့ကို လက်ခံဖြစ်မယ် ဆိုရင်တော့ ဒီနေရီလို လူဆိုးမျိုးနဲ့ တွဲတာ မကြိုက်ကြောင်း ပြောရမှာ ပဲ"

"ဟဲ့ . . . အခုဖြစ်တာကိုက အချက်နှစ်ချက်ကြောင့်လေ၊ သူပြောတာ နင်ကြားတယ်မို့လား၊ တစ်ချက်က နင့် သန့်သိုက်ဦးကြောင့် ဖြစ်ရတာ၊ မောင်သန့်ကို ရန်စတဲ့ အတွက်ဆိုတာ သန့်သိုက်ဦးပေါ့၊ သန့်သိုက်ဦးထိ လို့ မခံဘဲ လာချသွားတာ"

စ, သည် မကျေမနပ်နှင့် ဘာမှ တော့ ပြန်မပြောနိုင်။ မပြောသာ ပြောသာနှင့် . . .

"ကြည့်လို့ ကို မရဘူး"

"ဘယ်ကြည့်လို့ ရမလဲ၊ နင်က နင်ကိုယ်တိုင်လည်း ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံ ဆတ်ဆတ်ကဲကိုး၊ နင့်လိုတိုက်ပဲမျိုး နင့်ထက်ဆိုးတဲ့ ဗိုလ် လာ တွေ့တော့ ဘယ်ကြိုက်မလဲ"

"မဆိုင်ပါဘူးနော်၊ ငါက မဟုတ်မခံတာ၊ ပြီးတော့ သူလိုရမ်းကားရိုင်းစိုင်းတာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး "

"ဒါတော့ သူက ယောက်ျားလေး၊ နင့်ထက်တော့ ကြမ်းမှာ ပေါ့"

"ဖူး . . . နင် ဘာဖြစ်နေလဲ၊ နင် ဒီ နေရီကို ကြိုက်နေလား၊ ကြိုက်ရင် လိုက်သွား"

"မကြိုက်ပါဘူးနော်၊ ငါက သူ့အကြောင်းတွေကြားပြီး နားထဲလည်း ဆန်းလို့ သဘောကျနေတာ၊ သူ့ရဲ့ ရုပ်ဆန်းလေးကို စိတ်ဝင်စားနေတာ၊ ရိုးရိုးပဲ"

"ဘာရုပ်ဆန်းလေးလဲ၊ ဆံပင်ကိုက နီဂရိုးဆံပင်"

"အဲဒါ အစစ်တဲ့ တော့ သိလား၊ ကောက်ထားတာ မဟုတ်ဘူး ၊ မွေးရာပါ"

"နှာခေါင်းကလည်း ပြားကပ်ပြီး . . ."

"အဲဒါ ငယ်ငယ်က မှောက်လဲကျတာလို့ ပြောတယ်ဟ၊ နှာခေါင်းရိုး ကျိုးသွားတာတဲ့ "

"ကောင်းတယ်"

စ,က တီးတိုးရေရွတ်သည် ။

*